

VINCENT V NÁS

Číslo 5

December 2024

INFORMAČNO-FORMAČNÝ
OBČASNÍK
VINCENTSKEJ RODINY

Obsah

- 03 *Editoriál*
- 04 *Ján Havlík bol človekom nádeje*
- 07 *Janko spojil celé Slovensko*
- 09 *Jankov tím*
- 12 *Blahorečenie Jána Havlíka v číslach*
- 13 *Zoznámte sa so symbolikou liturgie*
- 16 *Predstavujeme vám relikviár*
- 18 *Sestra Modesta Angela Havlíková (DKL)*
- 21 *Detský kútik*
- 25 *Vďaka Jankovi prenikáme ešte hlbšie do vinctenskej charizmy. (SMVS)*
- 27 *Komunitné centrum Jána Havlíka (DEPAUL)*
- 29 *Janko Havlík a Banská Bystrica (MISEVI)*
- 31 *Janko bol človekom nádeje (NZ SKL)*
- 32 *Blahorečenie očami našich členiek (SVDP)*
- 34 *Svedectvá mladých (ZMM)*
- 36 *Stalo sa vo Vincentskej rodine*
- 42 *DEPAUL inzercia*
- 43 *SMVS inzercia*
- 44 *BPH 2024*

Hrob Jána Havlíka v Duboveciach

VINCENT V NÁS – informačno-formačný občasník Vincentskej rodiny

Redakcia: P. ThLic. Tomáš Brezáni, CM (šéfredaktor), Bc. Silvia Lehutová ZMM (zástupca šéfredaktora),

Sr. Ing. Rút Labudová, SMVS, Mgr. Katarína Stasová MiSeVi

Grafická úprava: Sr. Bc. Bohumíra Semková, DKL

Jazyková úprava: Sr. Mgr. Martina Telehaničová, SMVS

Kontakt: redakcia.vrs@gmail.com

Vydáva: Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul vo vydavateľstve VINCENTÍN, ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

Tlač: VARÍNSKA TLAČIAREŇ

Určené pre potrebu Vincentskej rodiny / Vychádza dvakrát za rok / Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov /

Použité fotografie spĺňajú požiadavky GDPR

Imprimi potest: P. ThLic. Tomáš Brezáni, CM, provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul,

Bratislava 08.08.2022, č. 135/2022

ISSN 2730-0366

Foto titulná strana: Odhalenie portréту Jána Havlíka počas aktu blahorečenia, autor Jaromír Mikulec

*P. Tomáš
Mavrič, CM*

generálny predstavený Misijnej spoločnosti

Editorial

Drohí bratia a sestry

31. augusta bol v Šaštíne blahorečený Ján Havlík, seminarista Misijnej spoločnosti. Janko – ako ho volali jeho priatelia – bol vyhlásený za muža vernosti a vytrvalosti. Táto vytrvalosť v láske z neho urobila mučeníka – mučeníka vernosti.

Vernosť Kristovi a misionárskemu povolaniu v Misijnej spoločnosti. Vernosť v dôvernom odovzdaní sa Božej prozreteľnosti. Neochvejná vernosť Cirkvi a pápežovi, vernosť v ohlasovaní Evanjelia, v apoštoláte a v láske. Vernosť v práci, vernosť v prijímaní a znášaní utrpenia. Vernosť svojim spoločníkom v spravodlivosti a v pravde. Vernosť v odpustení.

Na záver vzdávania vďaky za dar blahoslaveného Jána Havlíka by som chcel dať hlas pocitu vďačnosti, ktorí sa mi dvíha zo srdca k Ježišovi, ktorý k sebe v dare svojho života pripojil jedného z našich bratov. Chcel by som znovu vyjadriť svoju vďačnosť Jeho excelencii Mons. Stanislavovi Zvolenskému, bratislavskému arcibiskupovi, a tebe drahý Tomáš – vizitátor slovenskej provincie Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Ale aj kňazom, spolubratom a sestrám, vincentínskym laikom, všetkým členom hnutia Vincentskej rodiny a všetkým, ktorí pomáhali pri organizácii slávnostného blahorečenia.

Prežívame mimoriadne chvíle milosti. Máme mladého seminaristu vyhláseného za blahoslaveného a práve v tejto chvíli máme mimoriadnu príležitosť dať ho poznať. Nielen Cirkvi na Slovensku, ale postupne celej univerzálnej Cirkvi.

Na tento účel však potrebujeme spolupracovníkov. Pozývam preto všetkých členov jednotlivých vetiev Vincentskej rodiny, aby sa v modlitbe obrátili k blahoslavenému Jánovi, aby nám Ježiš poslal robotníkov na svoju žatvu, aby príklad Jána Havlíka žiaril ešte jasnejšie.

Nech nám Ježiš dá vernosť, vytrvalosť a odvahu byť vždy vernými misionárskymi učeníkmi. Nech nás príklad blahoslaveného Jána Havlíka nielen inšpiruje, ale aj povzbudí, aby sme si dar jeho života a mučeníctva nielen uchovali pre seba, ale aby sme sa oň delili aj s ostatnými.

Blahoslavený Ján Havlík, oroduj za nás.

P. Tomáš Mavrič, CM, generálny predstavený Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul pri príležitosti uloženia relikviára bl. Jána Havlíka v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave.

JÁN HAVLÍK BOL ČLOVEKOM NÁDEJE

Zdroj: TK KBS Peter Zímen

Svätej omši blahorečenia Jána Havlíka predsedal kardinál Marcello Semeraro, prefekt vatikánskeho Dikastéria pre kauzy svätých, ktorý vykonal aj slávnostný úkon blahorečenia. Po prednesení žiadosti o blahorečenie a prečítaní Jánovho životopisu bol prečítaný apoštolský list pápeža Františka a odhalený oficiálny obraz nového blahoslaveného. Následne priniesli mladí zo Združenia mariánskej mládeže a Čestná stráž Kancelárie prezidenta SR k oltáru relikviár s pozostatkami už blahoslaveného Jána Havlíka. Pripomeňme si homíliu, ktorú kardinál Semeraro predniesol počas slávnosti blahorečenia Jána Havlíka 31. augusta 2024 v Šaštíne.

Počas obradu blahorečenia, ktorý sa slávil na začiatku tejto svätej liturgie, a potom

pri počúvaní Božieho slova, mi v pamäti zarezovali slová z Prefácie o mučeníkoch, ktorá hovorí: „To ty, Otče, zjavuješ svoju moc v slabých a bezmocným dávaš silu mučeníctva.“ Toto, čo platí pre všetkých mučeníkov, je zvlášť zjavné u blahoslaveného Jána. Isté svedectvo o ňom hovorí, že bol vyrovnaným, radostným človekom, veselým v spoločnosti, otvoreným a pozorným voči potrebám druhých; po zatknutí sa však jeho zdravie postupne zhoršovalo. Bolo to spôsobené ťažkou a namáhavou prácou, ktorej bol vystavený, ako aj trvalou izoláciou, krutým týraním a mnohým utrpením, ktoré znášal. Zomrel tri roky po prepustení, úplne odovzdaný do Božej vôle a odpustiť svojim prenasledovateľom. „To ty, Otče, zjavuješ svoju moc v slabých a bezmocným dávaš silu mučeníctva.“

V prvom čítaní sme počuli slová apoštola Pavla: „Kto nás oddelí od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť, prenasledovanie, hlad, nahota, nebezpečenstvo, meč?“ (Rim 8, 35). Práve Kristova láska je silou, vďaka ktorej premáhame slabosť, je vitalitou, vďaka ktorej prekonávame strach, je svetlom, vďaka ktorému zvíťazíme nad temnotou. Svätý Augustín zvolával: „Hľa, vďaka tomu, kvôli ktorému si bojoval, hľa, vďaka tomu, kvôli ktorému si sa namáhal, hľa, vďaka tomu, kvôli ktorému si neomdlel, hľa, vďaka tomu, kvôli ktorému si zvíťazil.“ (Serm. 297, 4, 6: PL 38, 1362). A pri inej príležitosti sv. Augustín povedal: „V nádeji môže mučeník opakovať slová svätého Pavla. Práve nádej poskytuje útechu na ceste. Pútnik, keď sa namáha počas kráčania, znáša únavu preto, lebo dúfa v dosiahnutie cieľa. Vezmi mu nádej, že ho dosiahne, a ihneď sa zrúti jeho šance na to, aby pokračoval v kráčaní.“ (Serm. 158, 8: PL 38, 866).

Chcel by som zdôrazniť, drahé sestry a bratia, to, že blahoslavený Ján Havlík bol človekom nádeje, a bol ním od začiatku. Práve cnosť nádeje spôsobila, že jeho povolanie rástlo. Bola to nádej, ktorá živila jeho povolanie. Znakom nádeje bolo vlastne už jeho rozhodnutie byť nasledovníkom svätého Vincenta de Paul. Tento svätec je v skutočnosti znamením nádeje pre chudobných, trpiacich a opustených. Hovorieval, že je potrebné „napodobňovať svetlo slnka, ktoré osvecuje a zohrieva a hoci prechádza cez nečisté veci, napriek tomu sa nezašpiní“ (Pravidlá pre misionárov, IX, 2). Náš blahoslavený určite poznal tieto slová a pre tých, ktorí sa s ním stretli, bol naozaj slnečným lúčom. „Bol mimoriadne priateľský,“ uviedol jeden svedok. Mal v sebe tichú radosť... Bolo vidieť, že vyžaruje hlboký duchovný život.“ V inom svedectve čítame: „Láska k blížnemu je črta, ktorú by som označil za charakteristickú v jeho osobnosti. Ján prejavoval svoju duchovnú hĺbku najintenzívnejším možným spôsobom, keď prežíval utrpenie, keď motivoval iných k nádeji napriek tomu, že sám prežíval veľa ťažkostí.“

Zdroj: TK KBS Peter Zímen

Sú známe dôvody, pre ktoré bol väznený, bol vystavený neľudskej práci, krutým výsluchom, fyzickému a psychickému mučeniu. Nebol jediný. V Positio pripravenom pre kauzu o mučeníctve sa pripomína, že náš blahoslavený sa počas svojho väznenia stretol so saleziánskym kňazom Titusom Zemanom, ktorý bol blahorečený v roku 2017. Bol obeťou režimu, ktorý chcel zničiť náboženstvo a najmä Katolícku cirkev a jej služobníkov. V svedectvách sa tiež uvádza, že náš blahoslavený počas svojho väznenia po nociach pre ostatných

ceruzkou prepisoval dielo Integrovaný humanizmus Jacquesa Maritaina, francúzskeho filozofa, ktorého Pavol VI. označil za „majstra v umení myslieť, žiť a modliť sa“. Toto dielo má približne 350 strán! Uvažoval som nad tým, prečo sa podujal na takú namáhavú a dokonca riskantnú prácu. Našiel som teda v tejto knihe stránky, ktoré opisujú situáciu, ktorú prežíval Ján Havlík. „Pravda je taká,“ čítame tam, „že ide o zamaskované prenasledovanie, ale v skutočnosti je to zápas proti Bohu, ide o vyhubenie náboženského diela, o duchovnú deštrukciu. Podstatné je uväzniť Božie slovo.“ (porov. ed. it. Borla, Turín 1963, s. 129). Tomu všetkému náš blahoslavený kládol odpor tak, že zostal verný Bohu, vlastnému povolaniu a svojmu rozhodnutiu milovať blížneho. „Vytrval na ceste povolania aj počas krutého väzenia“, uviedol pápež František v apoštolskom liste o blahorečení.

Dnes sa tento vzor vernosti oficiálne predkladá zaručene nielen Cirkvi na Slovensku, ale aj všetkým kresťanom a chcel by som dodať, všetkým tým, ktorí pracujú v prospech ľudskej dôstojnosti a slobody svedomia. Práve v tom spočíva aktuálnosť tohto blahorečenia, pretože v mnohých prípadoch a aj v rôznych kontextoch je ťažké, až hrdinské, zostať verný Kristovi. Stále platia Ježišove slová, ktoré zazneli v dnešnom evanjeliu: „Kto si chce zachrániť svoj život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.“ (Lk 9, 24). Svätý Gregor Veľký to vysvetľoval takto: „Je to, akoby niekto povedal roľníkovi: ak si necháš zrno pre seba, stratíš ho, ale ak ho naopak zaseješ, obnovíš ho a vyrastie. Veď kto nevie, že keď sa zasieva, zrno odumiera pred očami a padá do zeme? Ale na mieste, kde sa rozkladá, tam vyrastie a obnoví sa. Tak sa to deje aj v časoch Cirkvi: je čas prenasledovania a čas pokoja. Čas prenasledovania je časom, keď sa stráca život.“ (porov. Homiliae in Evangelia, 32, 4: PL 76, 1235).

Ježiš to však završuje hovoriac: „Kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho“. O tom boli veľmi skoro presvedčení všetci, ktorí Jána Havlíka poznali, a povest' o jeho mučeníctve sa čoskoro rozšírila aj za hranice. Dnes to uznáva Cirkev a potvrdila to pred chvíľou slovami pápeža: Ján Havlík „bol verným učeníkom Pána Ježiša, ktorému veľkodušne obetoval svoj život a odpustil svojim prenasledovateľom“. Aj v skutkoch darovania a odpustenia, sa čisto podobá Ježišovi Kristovi, zvelebenému naveky. Amen.

*Spracovala: Silvia Lehutová
Preklad textu homílie: Sergej Pavliš, CM
a Martin Jarábek*

Zdroj: TK KBS Peter Zimen

JANKO SPOJIL NIELEN VINCENTSKÚ RODINU, SPOJIL ĽUDÍ NAPRIEČ CELÝM SLOVENSKOM

(o prípravách blahorečenia a prípravnom tíme hovorí koordinátorka blahorečenia Silvia Lehutová – zástupkyňa šéfredaktora časopisu Vincent v nás, prezidentka Združenia Zázračnej medaily)

14. december 2023: „Silvia, tak už je to tu, pripravme sa.“ – takto začal telefonát otca provinciála Tomáša Brezániho, ktorým mi oznámil, že svätý otec pápež František práve schválil dekrét o mučeníctve Jána Havlíka a otvoril tak záverečnú fázu procesu blahorečenia. Náš veľký sen sa stal realitou. Pocit obrovskej radosti a vďačnosti vzápätí vystriedala obrovská bázeň a nekonečné množstvo otázok, na ktoré sme v tej chvíli ešte nie že nevedeli odpovedať, ale ani nevedeli, kde presne odpovede nájdeme.

Ale opäť sa potvrdilo, že Pán sa postará.. Už začiatkom februára prebehli prvé rozhovory, rozbehli sa siete kontaktov, po ktorých prebehlo 21. februára v provinciálnom dome Misijnej spoločnosti prvé stretnutie koordinačného tímu. Z pôvodnej veľkej skupiny ľudí sa postupne vyprofiloval menší a vysoko efektívny tím zložený z laikov i zasvätených, z členov Vincentskej rodiny ale aj ľudí mimo nej. Zo sféry komerčnej, ale aj umeleckej. Každý z nás okrem práce na prípravách pracoval vo svojom zamestnaní a na blahorečení sme pracovali takpovediac vo svojom voľnom čase.

Hneď od počiatku bolo potrebné zabezpečiť viaceré oblasti. Mediálne pokrytie, webovú stránku, vytvorenie dizajn manuálu, liturgických textov, programu, pódia, spomienkových predmetov, letákov.. Obrovským darom pre celú udalosť sa stala účasť hlavného koordinátora Petra Nováka, ktorý už mal predošlé skúsenosti z blahorečenia saleziána Titusa Zemana. Pod jeho vedením sme sa dokázali ujať svojich úloh a aj napriek krátkosti času ich zodpovedne a naplno plniť. Stretnutia tímu spočiatku na dvojtyždennnej báze, od júna už na týždennnej, boli vždy plné obdivuhodnej súhry a tvorivosti. Každý z nás priniesol svoje skúsenosti a talent. Zo skupiny ľudí, ktorí sa pred touto udalosťou (až na pár výnimiek) takmer nepoznali, vznikol pevný a stabilný tím. Isto to nebolo na-

šou zásluhou, ale ako sme častokrát skonštatovali – spojil nás Janko.

Spoločne s otcom provinciálom Tomášom a Peťom Novákom sme vytvorili riadiacu trojicu. Naša komunikácia o všetkých drobných aj veľkých častiach príprav prebiehala denne.. Častokrát aj hlboko do noci. S blížiacim sa termínom pribúdali už konkrétnejšie úlohy, ubúdali hodiny spánku a naše predstavy a plány sa začali zhmotňovať. Pociť, keď sme prvý krát videli vizualizáciu grafiky pódia, či podobu oficiálneho portréту, bol neuveriteľne silný. A nad tým všetkým sme stále cítili Jankov dohľad. Viedol nás, strážil nás, orodoval za nás. Často krát sa stalo, že aj zdanlivá chyba alebo nedokonalosť sa stala v konečnom výsledku dokonalou súčasťou celku. Mnohokrát ho dokonca vylepšila.

Výsledkom bol deň, ktorý vo všetkých zúčastnených zanechal hlboký dojem. Slovami prítomných – bol to slávnostný a dôstojný, ale predsa rodinne jednoduchý, radostný a pokojný deň. Všetky časti programu - vrátane deviatnika Vincentskej rodiny pred slávnosťou – vďaka obrovskému nasadeniu celého prípravného tímu prebiehali plynulo a s ľahkosťou. Každá časť prekvapovala hlbokou symbolikou a sme veľmi šťastní, že sa nám takto podarilo predstaviť celému Slovensku nielen Janka, ale aj charizmu Vincentskej rodiny. Ešte povzbudivejšie pre nás všetkých však bolo spojenie a spolupráca všetkých zúčastnených. Janko spojil nielen Vincentskú rodinu, spojil ľudí naprieč celým Slovenskom.

Každý jeden deň od slávnosti blahorečenia nám prináša niečo nové, inšpiráciu, nadšenie, ktoré vo veriacich tento deň roznietil. Prichádzajú krásne svedectvá o tom, ako Jankov odkaz začal rezonovať v životoch ľudí. Ako veľmi ich jeho príklad oslovil a podnecuje ich k zmene svojich postojov, prežívania viery, ale aj svojho bežného života. Každá takáto správa ma naplňa úžasom, radosťou, dojatím, ale najmä vďakou za to, že som mohla byť súčasťou tejto udalosti.

Čo je ale ešte úžasnejšie je to, koľko ďalších ľudí sa pri príprave spojilo v jeden pevný a perfektne fungujúci organizmus. Janko nebadane, ale isto pôsobil v živote každého z nás a nenápadne, ale vytrvalo nás formoval. Stal sa našim priateľom, bratom, ale najmä našim vzorom. A tak, ako Janko spojil nás, tak teraz postupne spája ľudí naprieč celým Slovenskom. Správy o šírení jeho odkazu k nám prichádzajú z každého kúta Slovenska. Úcta k nemu sa šíri z miesta na miesto, Janko oslovu-

je svojou blízkosťou a autentickosťou prežívania svojej viery.

Janko, oroduj za nás, nech sme aspoň trochu ako ty.. verní, silní, odhodlaní.. a vytrvalí vo viere a vo svojich rozhodnutiach.

JANKOV TÍM

Všetko to, čo sme počas blahorečenia, ale aj pred ním a po ňom mohli vidieť a zažiť, bolo dielom mnohých ľudí. Okrem členov prípravného tímu vymenovaných nižšie, ktorí pracovali na svojich častiach príprav, obrovským dielom prispeli viacerí nápomocní ľudia, ktorí zastrešili niektorú konkrétnu úlohu.

Koordinátormi blahorečenia bola trojica P. Tomáš Brezáni, Peter Novák a Silvia Lehutová, ktorí riešili na dennej (a nočnej) báze všetky časti blahorečenia, pričom každý z nich riešil aj svoje osobitné úlohy, za ktoré zodpovedal.

Nasledujúci ľudia tvorili koordinačný tím, ktorý sa pravidelne stretával a tvoril a pracoval na jednotlivých častiach príprav blahorečenia.

P. Tomáš Brezáni, CM – provinciál Misijnej spoločnosti, hlava celého tímu blahorečenia – špeciálne zodpovedný za tvorbu a umiestnenie relikviára, proces exhumácie, vytvorenie štól a ornátov, kontrolu liturgických a iných textov, starostlivosť o pozvaných zahraničných hostí, vystúpenia v médiách, články o JH, komunikáciu s Arcibiskupským úradom, riadenie úloh členov Misijnej spoločnosti.

Peter Novák – hlavný koordinátor – viedol celý tím, dohliadal na všetky procesy, vytváral celý plán príprav blahorečenia, pripravoval stretnutia, sledoval plnenie a následnosť jednotlivých úkonov, aktívne vstupoval do všetkých procesov tvorby materiálov, smeroval všetky požiadavky na zodpovedných za jednotlivé úlohy, osobitne zodpovedný za komunikáciu s mediálnymi partnermi a zmluvnými partnermi, tvorbu komunikačného a mediálneho plánu, tlač materiálov, vystúpenia v médiách a propa-

gáciu blahorečenia, inštruktážne materiály a pokyny, komunikáciu s inštitúciami a úradmi, kontrolu a spracovanie zmlúv.

Silvia Lehutová – koordinátor - koordinácia dovnútra Vincentskej rodiny, sekretárske práce pre tím, notár procesu exhumácie a uloženia relikvií, tvorba, objednávanie a distribúcia reklamných predmetov, výber dodávateľov, zber a správa dát prihlásených kňazov, autobusov a pozvaných hostí, správa sektorov, správa emailových adries, koordinácia deviatnika - príprava podkladov, plánu miest a logistiky, tvorba textov a dát pre liturgickú brožúru, leták, plagát a tabule relikviára, realizácia a zabezpečenie Ruženca s VR v sobotu blahorečenia, príprava podkladov pre mediálne výstupy, prepisy textov príhovorov, postkoordinácia blahorečenia.

Michal Lipiak – mediálne pokrytie blahorečenia, komunikácia a predstavenie Jána Havlíka verejnosti, tvorba mediálneho plánu, sledovanie a dokumentácia všetkých udalostí a mediálne výstupy z nich, komunikácia so všetkými médiami, príprava a vedenie Press centra v Šaštíne, akreditácia novinárov, správa facebookového profilu Ján Havlík, správa webovej stránky janhavlik.sk.

Mgr. Vladimír Kiš – kňaz, seminár Nitra, hlavný liturgista - kompletný plán liturgie, jej kontrola a priebeh, správa prihlásených cirkevných hodnostárov, zadelenie miest a úloh na liturgickom pódium, vytvorenie kompletnej liturgickej časti brožúry, ktorá sa rozdávala na slávnosti, kontrola všetkých liturgických materiálov.

P. Ondrej Kentoš, OSPPE – správca baziliky v Šaštíne - pomoc pri všetkom, čo sa v Šaštíne riešilo, podávanie technických informácií, plánov, komunikácia s miestnymi úradmi, zabezpečenie hasičov a dobrovoľníkov, liturgických predmetov, ozvučenie v bazilike, priestory pre dobrovoľníkov a novinárov, pokrytie a koordinácia spovedania počas slávnosti blahorečenia, obed pre hostí, dovoz a odvoz techniky, zásobovanie, úzka komunikácia s PS Events, pohyb pozvaných kňazov, parkovanie.. a mnoho ďalších detailov na mieste konania blahorečenia.

Sr. Damiána Pagáčová DKL – dohľad nad celým programom v Bratislave – piatkový program posledného dňa deviatnika v réžii ZMM, nedeľná ďakovná svätá omša, distribúcia obrázkov s relikviou 3. stupňa po skončení svätej omše blahorečenia, spolu s Martinou Havrišovou (bývalá členka ZMM) vytvorila text deviatnika.

P. Jozef Noga, CM – ekonóm blahorečenia - všetky finančné operácie, úhrady, kontrola finančných náležitostí, distribúcia predmetov s tematikou JH, stánok Misijnej spoločnosti a Vincentskej rodiny na blahorečení, zásobovanie, podporné činnosti.

Renáta Ocilková – dopoludňajší umelecký program pred svätou omšou v Šaštíne – komunikácia s vystupujúcimi a moderátorkou, časový harmonogram tejto časti blahorečenia, kontrola priebehu ranného programu.

Fr. Peter Štupák, CM – technická výpomoc, komunikácia s Rádiom Mária, zabezpečenie prenosov jednotlivých dní deviatnika spolu s tímom Action Sound zo všetkých miest vysielania deviatnika s prenosovým vozom, streamovanie cez youtube, podporné technické práce.

Martin Kráľovič – hlava eventovej agentúry PS:EVENTS - spolu so svojimi kolegami – najmä s Monikou Kakasovou - zabezpečil celú akciu po technickej a bezpečnostnej stránke (pódium, sektory, technika, SBS, prenosy..)

Pavol Danko – moderátor TV LUX, zodpovedný za popoludňajší program na slávnosti blahorečenia, vytvorenie katechéz NE-ZLOMNÝ, na ich základe vytvoril a nacvičil predstavenie s divadlom ATAK pre popoludňajší program, vytvorenie deviatnika – verzia vysielaná v TV LUX, poradca pri umeleckých záležitostiach, dopoludnia sprostredkúval živé prenosy do TV LUX.

Martin Kocian – zodpovedný za nábor a koordináciu dobrovoľníkov.

Andrej Kmeťo – grafik, vytvoril kompletnú vizuálnu podobu blahorečenia, všetky printové a grafické materiály, oficiálny portrét, logá, reklamné slogany, liturgickú príručku, letáky, plagáty, deviatnik, litánie.

Ing. Arch. Klement Trizuljak – tvorca slávnostného pódia, v spolupráci s grafikom Andrejom Kmeťom (vizuálna stránka), tvorca hlavného kríža na pódium blahorečenia.

Katarína Ondrušová – bývalá podstarostka obce Dubovce aktívna v diecéznej fáze blahorečenia - dovoz a balenie darčkových tašiek pre hostí na blahorečení, občerstvenie na nedeľnej ďakovnej svätej omši v Bratislave, zázemie pri všetkých aktivitách v Dubovciach, spolupráca s rodákmi a farnosťou Dubovce.

Peter Janků, PhD. – pesničkár, dramaturg - réžia a moderovanie diskusie po slávnostnej svätej omši, scenár, réžia, moderovanie a hudobný doprovod k Ružencu s Vincentskou rodinou.

Mgr. Vlastimil Dufka SJ – jezuita, koordinátor hudobnej sekcie – vytvoril, naskúšal a zabezpečil kompletnú hudobnú produkciu pre slávnosť blahorečenia.

Veronika Štubňová, PhD. – pravá ruka Vlastimila Dufku, koordinátorka hudobníkov.

Na miestach slávenia deviatnika, v Šaštíne, či v Bratislave na nedeľnej ďakovnej svätej omši bolo nápomocných veľké množstvo ľudí. Nedá sa vymenovať všetkých, ktorí sa do príprav zapojili, sme však vďační Bohu za každého jedného z nich, všetkých si nesieme vo svojich srdciach a v spomienkach. Vytvorili sme spoločne nádherné dielo a každý z nás prispel svojim dielom ku konečnému obrazu, ktorý nám zostal v pamäti. Nech vás Pán bohato odmení za všetko, čo ste urobili.

BLAHOREČENIE JÁNA HAVLÍKA

V ČÍSLACH

- **181 dní** pracoval koordinačný tím na príprave blahorečenia
- **380 kňazov a 27 biskupov** koncelebrovalo počas slávnostnej svätej omše blahorečenia
- **13 000 pútnikov** bolo prítomných na blahorečení v Šaštíne
- **92 kg** váži relikviár
- **15 médií** sa zúčastnilo slávnosti, **5 médií** vysielalo blahorečenie v priamom prenose
- **5 dní** trvala stavba pódia, potrebných bolo 5 kamiónov s materiálom a 30 pracovníkov na montáž
- **15 000 ks** liturgických brožúr a viac ako 50 000ks obrázkov s relikviou 3. stupňa sme rozdali
- **700 zasvätených mužov a žien** prišlo do Šaštína
- viac ako **300 ľudí** spolupracovalo na blahorečení – napríklad **130 členný zbor**, viac ako **100 dobrovoľníkov** (hasiči, dobrovoľníci, príslušníci polície), 50 zamestnancov televízií a rádii
- **12.2.** je deň liturgickej spomienky blahoslaveného Jána Havlíka

Spracovala: Silvia Lehutová

ZOZNÁMTE SA SO SYMBOLIKOU LITURGIE BLAHOREČENIA JÁNA HAVLÍKA V ŠAŠTÍNE

Súčasťou slávnostnej svätej omše blahorečenia Jána Havlíka – seminaristu Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, člena veľkej vinčentskej rodiny - boli viacerí ľudia. Ich výber nebol vôbec náhodný, tak ako nebol náhodný ani výber obetných darov, čítaní, či prevedenia jednotlivých častí liturgie. Účasť každého z nich mala svoj hlboký význam.

Prvou časťou, ktorú sme mohli vidieť, bolo prinesenie relikviára s ostatkami Jána Havlíka v sprievode Čestnej stráže prezidenta SR, v momente nasledujúcom po slávnostnom odhalení portrétu. Čestná stráž prezidenta našej krajiny, ktorá Jankovi a jeho rodine spôsobila počas života toľko bolesti a krívd, mu dnes vzdala úctu a sprevádzala jeho telesné ostatky na oltár. Nosičmi relikviára boli členovia Združenia mariánskej mládeže – 8 chlapcov nosičov a 4 dievčatá nesúce kvety, ktorými po uložení vyzdobili relikviár. Práve Mariánska mládež bola jedným z najväčších hnacích motorov a šíriteľom úcty k Jankovi počas celého procesu blahorečenia. Nielen šírením úcty v samotnom Združení, ale aj jej ohlasovaním pre širokú verejnosť. Vytvorením formačných materiálov pre animátorov, viacerými ročníkmi JOHNYFESTu, navčinením a prezentovaním hry o Jankovi, či rozpráváním o Jankovi v médiách a reláciách. Ich účasť na tomto slávnostnom akte bola hlboko symbolická. Snažili sme sa ňou vyjadriť nielen Jankovu mladosť, radosť, nadšenie a zápal pre Boha, ale aj víťazstvo jeho odkazu nad smrťou a pokračovanie jeho životného príbehu v ďalších generáciách mladých ľudí. S touto myšlienkou bolo spojené aj zvolené oblečenie nosičov a nosičiek, ktoré takisto prezentovalo Jankovu mladosť, úprimnosť a jednoduchosť. Veríme, že nielen nám tento moment zostane hlboko vrytý v pamäti, ale aj v srdci, ako jedna z najdojemnejších,

Foto: Jozef Saġan

ale zároveň najkrajších častí tohto dňa.

Nasledovala liturgia slova, ktorú otvoril herec Ján Gallovič čítaním prvého čítania z Listu svätého apoštola Pavla Rimanom (Rim 8, 31b-39) rozprávajúcom o tom, že Božích vyvolených ani smrť nemôže odlúčiť od Božej lásky. Pán Gallovič vystupoval už v rannom pásme, keď prednášal zamyslenia z Jankovho života spracované vincentkou sr. Mariannou Buckovou. Ako iste mnohí z vás viete, je hercom v nitrianskom Divadle Andreja Bagara, v ktorom vystupuje aj v predstavení Povolanie pápež. V ňom stvárňuje postavu svätého otca Jána Pavla II., ktorého výzva – hľadať medzi sebou svedkov viery v dobách útlaku komunistickým režimom – stála na začiatku procesu blahorečenia Jána Havlíka. Takto sme chceli vzdať hold aj jemu, nezabudnime na jeho úlohu v procese blahorečenia Jána Havlíka, ale aj na jeho lásku k Slovensku, ktorú nám často a s nesmiernou radosťou prejavoval.

Ďalšou časťou liturgie slova boli spoločné modlitby veriacich, ktoré v mene laických vetiev Vincentskej rodiny prednášali predstavitelia dvoch z nich - Silvia Lehutová, prezidentka Združenia Zázračnej medaily, tiež koordinátorka blahorečenia, a Jozef Kákoš, riaditeľ DEPAUL Slovensko. Práve tieto dve vetvy symbolizujú okrem misijných túžob Janka Havlíka dve najvýraznejšie črty jeho prežívania lásky k Bohu. Sú nimi úcta k Panne Márii, ku ktorej sa počas celého života utiekal ako k svojej Matke, priateľke, radkyni, útočisku v ťažkých chvíľach. A napokon jeho nekonečná láska k núdznym v akejkoľvek podobe, ktorú pretavoval – tak ako všetci v neziskovej organizácii DEPAUL Slovensko – do skutkov milosrdnej lásky, v každej fáze svojho života a na každom mieste, na ktoré ho Božia prozreteľnosť postavila.

Po liturgii slova nasledovalo prinášanie obetných darov. V nich sme prepojili všetky časti Jankovho života, ktoré ho tvorili a formovali – jeho duchovnú aj pokrvnú rodinu a rodisko, ale aj jeho najtypickejšiu vlastnosť – starostlivosť o svojich bratov a sestry v núdzi - do jedného celku. Ampulky a hostie prinášali predstavené dvoch ženských rehoľných spoločenstiev Vincentskej rodiny – sr. Damiána Poláková, vizitátorka Slovenskej provincie Dcér kresťanskej lásky a sr. M. Irena Kopanicová, generálna predstavená Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok. Jankove korene a jeho rodisko reprezentovali rodáčky z Duboviec aktívne v diecéznej fáze blahorečenia – pani Dana Dorothea Mikulová, bývalá starostka Duboviec a pani Katarína Ondrušová, bývalá vicestarnoska Duboviec, ktoré prinášali vína a svadobné koláče typické pre Jankovo rodisko. Ďalšie z darov prinášali klienti DEPAUL Slovensko n.z., pán Boris Csengedy a pani Renáta Jančová – predstavujúci všetkých núdzných, ktorým Janko počas svojho života akokoľvek pomohol a pre ktorých bilo jeho srdce. Prinášali ručne vyrobenú sviecu s jeho portrétom – symbol misijného svetla, ktoré chcel Janko prinášať do najvzdialenejších kútov svetla, symbol jeho nesplneného misijného sna. Druhým z darov boli tričká vytvorené klientmi DEPAUL Slovensko – na jednom z nich je zobrazenie sv. Vincenta inšpirované obrazom rakúskeho maliara Kurta Welthera: Sv. Vincent s chudobnými pri Pánovom stole, na druhom je vyobrazená výpoveď jedného z klientov: Ďakujem za domov. Sprievod uzatvárali pokrvní príbuzní Anna a Pavel Tokošovi. Anna je neterou Jána Havlíka, dcérou jeho žijúcej sestry Márie. Spolu s manželom priniesli ako obetný dar košík s predmetmi s tematikou Jána Havlíka, ktoré nás sprevádzali počas celých príprav blahorečenia a košík s 37 + 1 medovníkovými srdcami s portrétom Jána Havlíka, ktoré ako symbol jeho životného príbehu vytvorila členka Združenia mariánskej mládeže Kristína Deáková.

Počas celej liturgie (ale aj pred ňou a po nej) ste si isto všimli obrovské množstvo seminaristov zo seminárov Nitra, Košice a Spiš, ktorí prijali naše pozvanie a pripojili sa k asistencii na liturgic-

kom pódiu, v zázemí baziliky, ale aj pri práci v sektoroch či pri rozdávaní svätého prijímania. V každom z nich sme videli mladého Janka túžiaceho stať sa kňazom a medzitým slúžiť na oslavu Boha a šírenie jeho radostnej zvesti.

Ďakujeme ešte raz všetkým, ktorí sa akokoľvek formou podieľali na príprave a realizácii tejto slávnosti. Nielen vymenovaným v tomto článku, či v mnohých predchádzajúcich, ale aj všetkým tým, ktorí pracovali neviditeľne v pozadí a bez ktorých by tento deň nebol v takej podobe, v akej sme ho mali možnosť zažiť.

Spracovala: Silvia Lehutová

Zdroj: TK KBS Peter Zimen

PREDSTAVUJEME VÁM RELIKVIÁR S TELESNÝMI OSTATKAMI BLAHOSLAVENÉHO JÁNA HAVLÍKA

Relikviár je ozdobná, umelecky vytvorená schránka, ktorá obsahuje telesné pozostatky – v tomto prípade blahoslaveného Jána Havlíka. Podľa tradície Cirkvi je uchovávanie relikvií blahoslavených a svätých prejavom našej viery, že človek vo svojej integrite s telom i s dušou je z Božej dobroty určený na oslávenie. Že Boh svojou mocou raz premení aj naše telo, ktoré podlieha rozkladu, aby sme mohli byť účastní na večnej sláve. A preto aj z úcty k ľudskému telu uchovávame ľudské pozostatky. (Mons. Stanislav Zvolenský v homílii počas slávnostného uloženia relikviára v kostole sv. Vincenta)

Relikviár Jána Havlíka vytvorili architekt a vysokoškolský pedagóg **Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.** a dizajnér, sochár a pedagóg **Mgr. art. Marián Králik, Art. D.**, ktorí už spolupracovali aj na relikviári blahoslaveného Titusa Zemana.

Relikviár bol po blahorečení uložený na definitívne miesto v novovytvorenej bočnej kaplnke Kostola svätého Vincenta de Paul v Bratislave. Táto sa nachádza v pravej časti kostola a vizuálne sa otvára smerom k liturgickému priestoru. Celá kompozícia vytvára akoby náruč pozývajúcu pútnika a zároveň objímajúcu relikviár, ktorý je umiestnený v jej centre. Použité materiály i kompozícia symbolizujú Jánovo utrpenie a osobné svedectvo. Zadná stena, vytvorená z hrubo tesaných kamenných blokov, pripomína nehostinné prostredie bane. Kovový rám, v ktorom sú bloky osadené, pripomína banské koľajnice, po ktorých Ján tlačil vozíky s uránovou rudou. Bronzové oká reťaze, ktoré sú osadené pod krížom, symbolizujú Jánovo väznenie, ich pretrhnuté oká však pouka-

zujú na jeho vnútornú slobodu. Kompozícia je dotvorená jedenástimi bronzovými a nerezovými pásmi, ktoré symbolizujú počet rokov, ktoré Ján strávil vo väzení. Použitý ušľachtilý materiál, napriek prvkom drsnosti obvodových línií, vyjadruje prekonanie ťažkostí a konečné víťazstvo viery a obety. Štrnásť kovových zvarov poukazuje na počet rokov, na ktoré bol Ján pôvodne odsúdený. V hornej časti dopĺňa kompozíciu šesť ťažkých železných prvkov, ktoré symbolizujú šesť väzení, ktorými Ján Havlík prešiel. Tieto prvky, vytvárajúce aureolu, boli vyrobené z kovových prvkov použitých pri stavbe pódia pri návšteve pápeža Františka na Slovensku. Práve on rozhodol o uznaní mučeníctva Jána Havlíka. Celková výška kompozície je 365 cm – ako počet dní v roku.

Samotný relikviár, v ktorom sú uložené ostatky blahoslaveného Jána Havlíka, je vyhotovený v tvare vybrúseného diamantu. Diamant

sa formuje pod tlakom, v skrytosti, hlboko pod povrchom zeme, aby raz zažiaril v celej svojej kráse. Jeho priehľadnosť odkazuje na krásu a čistotu Jánovho charakteru, jeho pevnosť vyjadruje pevnosť a stálosť jeho postojev. Presklená časť je vytvorená z inteligentného skla, ktoré sa po zvolení príslušného režimu spriehľadní a umožní nám vidieť telesné ostatky uložené vo vnútornom jadre relikviára.

Kompozícia je dotvorená vodorovnými bočnými pásmi, ktoré spolu s centrálnou vertikálnou časťou vytvárajú tvar kríža. Vodorovné bronzové tabule obsahujú životopisné údaje (Ján Havlík – blahoslavený) a jeho myšlienky a portrét (Ján Havlík – nezlomný). Texty vytvorili Bc. Silvia Lehutová a P. Tomáš Brezáni, CM.

Relikviár je prístupný k verejnému ucteniu vždy v čase, keď je kostol sv. Vincenca de Paul otvorený. Býva tak pred svätými omšami počas všedných dní o 7:00 a 18:00 a v nedeľu o 8:00, 9:30, 11:00 a 20:00. V prípade, že by veriaci mali záujem pricestovať ako organizovaná púť mimo týchto časov, môžu sa obrátiť na správcu kostola.

„Čo si prosíš?
Svätosť.
Dokonalosť.
Obetavosť.
Lásku k utrpeniu.
Lásku k Pánovi.
Aspokojnosť
s tým, čo sa
so mnou deje.“
(denník Jána
Havlíka)
Spracovala:
Silvia Lehutová

Autori relikviára Marián Králik (vľavo) a Andrej Botek (vpravo)
s kňazmi Misijskej spoločnosti, Foto: Zuzana Kostková

SESTRA MODESTA ANGELA HAVLÍKOVÁ (1915-1986)

Narodila sa 16. decembra 1915 vo Vlčkovanoch

– dnes Dubovce pri Skalici ako štvrtá v poradí a dostala meno **Angela**. Bolo to blond dievčatko s jasnými modrými očami, preto ju volali Andelka. Po nej sa narodili ešte ďalší traja súrodenci. Rodičia František a Apolónia Havlíkovci, okrem rodinnej chalúčky a humna, nevlastnili žiadne polia, ich jediným bohatstvom bolo sedem nadaných detí. Rodina žila z práce otcových rúk, ktorý pracoval ako krmáčik dobytky na miestnom majeri. Matka bola školníčkou v obecnej jednotriedke.

Deti vyrastali vo veľmi skromných dedinských pomeroch, v kresťanskej rodine a dedine. Keď sa oženil starší brat Karol, pribudla do rodiny švagriná Justínka, s ktorou si dvanásťročná Angelka veľmi dobre rozumela. Prvorodený syn mladých manželov Janko sa stal miláčikom rodiny a najmä trinásťročnej Angelky.

Kým bola sestra Modesta pre Janka Havlíka? Predovšetkým: teta Angela. Vyrastali pod jednou strechou. V prvých rokoch mu bola pestúnkou. Už to utváralo jemný citový vzťah. Bola pri tom, keď začal chodiť, spievala mu piesne, keď ho uspávala. Bola mu akoby staršou sestrou. Veď rodičia boli zaujatí mnohými povinnosťami a na 13-ročné dievča sa už dalo spoľahnúť.

Angelka však túžila po rehoľnom povolaní. Švagriná Justínka ju v roku 1929 odprevadila do Trnavy, kde sa Angela prihlásila za kandidátku v arcibiskupskom sirotinci, ktorý viedli sestry vincentky. Ako kandidátka chodievala domov už iba na sviatky a cez prázdniny. O to bola jej prítomnosť vzácnejšia. Bola obdarená charizmou učiteľky. Aj svojich synovcov vedela správne usmerniť, povzbudiť, napomenúť k dobru. Jankova matka Justína z času na čas vzala so sebou chlapcov a cestovali do Trnavy za Angelkou na návštevu.

V nasledujúcom roku ju predstavení poslali do školy v Nitre. Absolvovala meštianku a učiteľský ústav. Po skončení štúdií dňa 17. júla 1938 sa oficiálne stala členkou Spoločnosti dcér kresťanskej lásky a začala seminár (noviciát) v Ústrednom dome v Ladcoch. Po ročnom seminári prijala meno Modesta. Potom znova pôsobila v Nitre ako učiteľka. Okrem vyučovania mala na starosti aj formáciu kandidátok, ktorých bolo vtedy v Nitre vyše 40. Mnohé na ňu spomínajú ako ich v duchovnom živote správne usmernila. Aj po rokoch si jej bývalé žiačky spomínali, že ako učiteľka mala

sestra Modesta zvláštnu charizmu. Vždy sa milo usmievala, veľa nehovorila, ale dobrým príkladom si vedela získať srdcia žiačok. Mali ju rady. Učivo vedela jasne vysvetliť, ale aj vyžadovala, aby sa žiačky učili. Vedela byť aj správne prísna.

V roku 1946 v Nitre zriadili vincentky ošetrovateľskú školu. Do starostlivosti sestry Modesty pribudla aj výchova žiačok, ktoré bývali na internáte u piaristov. Ku dňu 30. 6. 1950 dostali všetci rehoľní učitelia a učiteľky prepúšťacie dekréty zo školských služieb, a to „v záujme socialistickej výchovy mládeže“. Následne 30. augusta 1950 boli všetky sestry učiteľky násilne deportované do centralizačných kláštorov. Predstaveným sa podarilo už v júli 1950 zamestnať v nemocnici sedem sestier učiteliek, ktoré mali ošetrovateľské kurzy. Medzi nimi bola aj sestra Modesta Havlíková. Práve v tom čase, keď už sestra Modesta pracovala v nitrianskej nemocnici, prišli za ňou jej dvaja synovci Janko a Anton Havlíkovci, aby im pomohla nájsť ubytovanie, čo sa aj podarilo neďaleko nemocnice. Tam začali so spolubratmi súkromné štúdium teológie pod vedením pátra Štefana Kriština. Dňa 7. októbra 1950 však aj táto sedemčlenná skupina sestier učiteliek bola transportovaná do Centralizačného kláštora v Ladcoch. Sestry učiteľky v centralizačných kláštoroch sa podľa nariadenia KSČ museli podrobiť lekárskej prehliadke. Zdravé a mladšie ako 45-ročné boli odvezené na práce do severočeských bavlárskych závodov. Sestru Modestu zaradili na prácu do továrne vo Varnsdorfe.

Koncom októbra 1951 boli v Nitre zatknutí obaja synovci Ján a Anton Havlíkovi. V takých prípadoch dopadali represálie na celú rodinu. Pravdepodobne preto ich najmladšia sestra Mária nemohla nájsť zamestnanie na Slovensku. Vybrala sa pracovať do Varnsdorfu za tetou Angelkou – sestrou Modestou. Vidno tu silné rodinné väzby. Sestra Modesta bola duchovnou oporou pre svojich príbuzných najmä modlitbou, tichými obetami a aspoň občasnou korešpondenciou. V roku 1953 bola preložená do továrne v Tanvalde. V druhej polovici päťdesiatych rokov sa začali v Čechách zriaďovať sociálne ústavy pre dôchodcov a pre mentálne postihnutú mládež. V roku 1956 bola aj sestra Modesta zaradená do služby v Domove dôchodcov v Pačlaviciach. Tam ju bol po prepustení z väzenia ešte navštíviť aj synovec Janko. Boli to spriaznené duše spojené v modlitbe. Stretnutie bolo pre oboch veľkým obohatením a príležitosťou poďakovať Bohu za prežitie a obetované príkoria.

V roku 1965 bola sestra Modesta preložená do Ústavu sociálnej péče v Ráboch. Sestry sa tam starali o mentálne retardovaných chlapcov.

Provincia Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta bola v tých rokoch ponechaná skutočne len na osobnú vernosť každej sestry. Predstavení boli uväznení. Sestra vizitátorka Vincencia Olšovská bola väzená od 9. januára 1951. Po ôsmich rokoch bola prepustená a dňa 1. novembra 1959 zomrela v Brne. Direktor otec Ján Hutýra v roku 1951 unikol do ilegality, odkiaľ dával sestrám úpravy pre ťažké časy. Dňa 17. marca 1958 bol tiež zatknutý. Z väzenia sa dostal až v roku 1965. Až po jeho prepustení sa mohlo dôvernou, osobne doručenou poštou nadviazať kontakt s generálnymi predstavenými v Paríži a žiadať o menovanie vizitátorky pre Československú provinciu DKL.

Generálni predstavení v roku 1967 menovali sestru Modestu Havlíkovú za provinciálnu predstavenú Československej provincie. Na výkon tejto služby v tom čase bol potrebný aj štátny súhlas z Ministerstva kultúry z Prahy. Po jeho získaní vykonal provinciálny direktor páter Ján Hutýra, CM oficiálnu inštaláciu novej vizitátorky. Tento slávnostný úradný akt sa konal za prítomnosti niekoľkých sestier predstavených z okolitých komunít vo veľmi skromných podmienkach, pod holým nebom v lesoparku pri USP v Ráboch.

Keďže úrad vizitátorky vyžadoval mnoho nových povinností, sestra Modesta požiadala o preloženie do Charitného domu v Bílej Vode. Jej duch a modlitby odteraz bedlili nad provinciou a sestry sa už necítili opustené. V úzkej spolupráci s direktorom sa vďaka Božej prozreteľnosti v roku 1968 podarilo zakúpiť dom v Mendryke, kde bolo zriadené druhé oficiálne sídlo provincie (po Ladcoch). Od roku 1969 tam bol znova otvorený seminár.

Sestra Modesta mala koncilového ducha. Bola otvorená pre požiadavky Druhého vatikánskeho koncilu a usilovala sa uvádzať ich v provincii do života. Bola obdarená vysokou inteligenciou, čoho dôkazom je, že pracovala aj na osobnej formácii upevňovaním vôle k dobru. Pohnútkou jej bola hlboká nábožnosť, silná viera a bezvýhradná odovzdanosť Bohu. Jej úrad prinášal mnoho novostí, rozletu, ale aj ťažkostí, najmä keď začala doba normalizácie a prijímanie nových sestier bolo v roku 1971 znova zakázané. Koľko odmietnutí, koľko nevôle a neprijatia sa jej dostalo na úradoch a ministerstvách. Ona vo svojej trpezlivosti všetky ťažkosti s dôverou vkladala do modlitby. Úrad vizitátorky vykonávala 13 rokov – do roku 1980. Viedla tri provinciálne zhromaždenia a zúčastnila sa v Ríme a v Paríži na troch generálnych zhromaždeniach Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul.

Voči sestrám bola vždy trpezlivá, uznanlivá, avšak vedela aj správne usmerniť a napomenúť. Vzácnou črtou jej povahy bola mlčanlivosť, tichosť, diskretnosť – ako vo svojich, tak aj vo verejných záležitostiach, ktoré prechádzali jej srdcom a myslou. Vždy vo všetkých okolnostiach bola modliacou sa dušou, vždy pokojnou, vyrovnanou a vernou až do smrti.

Zomrela v Mendryke 3. januára 1986. Pochovaná je na cintoríne vo Svitavách.

Sr. Marianna Bucková

*Sr. Modesta Havlíková s p. Havránkom
(kapucínom) a sr. Ol'gou Čaplovou v Ráboch*

Detský kútik

Janko Havlik

20. STOROČIE

ako som Ja miloval vas
... toto povedal Pán Ježiš.

očami detí...

iete, že Ježiš vás
neskorale miluje.
Až keď ste
zhrešili."

HAVČIK
VODJE

VĎAKA JANKOVI PRENIKÁME EŠTE HLBSIE DO VINCENTSKEJ CHARIZMY

Janko Havlík. Do roku 2020 nebol v našej rehoľnej rodine veľmi známy, preto sme sa rozhodli bližšie ho spoznať prostredníctvom knihy **Janko Havlík - kandidát kňazstva Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul**, ktorá sa ocitla pod vianočným stromčekom všetkých komunit našej Kongregácie a pomohla nám vytvoriť si vzťah k tejto nenápadnej, ale silnej osobnosti. Obohacujúce boli informácie o Jankovi zverejňované v časopise Združenia mariánskej mládeže pod názvom LÚČE. Rok 2021 bol vyhlásený za **Rok Božieho služobníka Janka Havlíka**, kde sme si prostredníctvom katechéz obohatili rozhľad.

Dňa 14. decembra 2023 sme sa dozvedeli krásnu správu, že pápež František schválil dekrét o mučeníctve Jána Havlíka. Odvtedy na našom webovom sídle začali pribúdať nové správy o Jankovi.

Obdarovaná bola Vincentská rodina... a nielen Vincentská rodina, ale celá Cirkev. Bola len polovica adventu a už sme prijímali dary. Tentokrát v podobe blahorečenia bohoslovca Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul – Jána Havlíka.

Celá Cirkev na Slovensku s radosťou prijala správu o oznámení termínu blahorečenia Janka Havlíka - sobota 31. augusta 2024 v Šaštíne.

Jankov život nás nadchol, a preto sme sa rozhodli oboznámiť s ním aj iných, tých, ktorí sú nám zverení. V dňoch 13.-15.7.2024 a 17.-19.7.2024 sme zorganizovali duchovné obnovy pre dievčatá s témou: Patrím Márii. Jednu prednášku sme venovali Jankovi Havlíkovi – o jeho odhodlaní stať sa kňazom, o jeho odvahe, o jeho vytrvalosti... a snažili sme sa vliať im túžbu zúčastniť sa na slávnosti blahorečenia.

Dňa 26. mája sme sa vybrali do hlavného mesta k pátrom vincentínom, aby sme sa zúčastnili premiéry filmu o mučeníkovi vernosti Jankovi Havlíkovi, Na ceste k dokonalosti. Zakúpili sme si USB kľúče s filmom, rôzne iné predmety s tematikou Janka, ktoré sme následne distribuovali do našich komunit a diel.

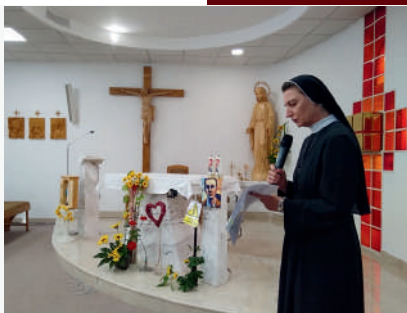
V rámci bezprostrednej prípravy sme sa mali možnosť zapojiť do modlitby deviatnika, ktorý nás obohatil zameranosťou na nejakú Jankovu vlastnosť. Zároveň si jednotlivé vetvy Vincentskej rodiny pripravili svoju prezentáciu.

Sobota 24. augusta bola vysielacím dňom satmárak s témou **Pripútaný k Bohu**. Z komunity sestier vo Vrúcku sme predstavili našu Kongregáciu, činnosť sestier v školstve, apoštolát Rodiny Nepoškvrnenej a službu v hospici. So svedectvom života o osobnej pripútanosti k Bohu sa odvážne podelila Alexandra Hollá – dobrovoľníčka Rodiny Nepoškvrnenej a tak tiež naša spolusestra s. Ladislava Matúšová – zdravotná sestra v mobilnom hospici v Trenčíne.

Počas slávnosti blahorečenia sme sa ako sestry s radosťou zapojili do rôznych služieb. Niektoré z nás na záver svätej omše rozdávali obrázky blahoslaveného Janka s relikviou, sr. Hermana vypomáhala v deň blahorečenia mediálnemu tímu a viacero našich sestier zabezpečilo obsluhu kňazov a členov Vincentskej rodiny počas obeda v kultúrnom dome. Nech Pán odplatí námahu všetkým, ktorí sa podieľali na celej príprave.

Blahoslavený Ján Havlík, oroduj za nás!

s. M. Belarmína Ivančáková

KOMUNITNÉ CENTRUM JÁNA HAVLÍKA, DEPAUL SLOVENSKO, N.O.

V apríli 2024 začal Depaul Slovensko poskytovať nové sociálne služby obyvateľom a obyvateľkám obce Záhorská Ves v rámci svojho nového zariadenia - Komunitného centra Jána Havlíka. Centrum nesie názov po svojom patrónovi Jánovi Havlíkovi.

„Dôvodom bol spoločný historický a ideový kontext, v ktorom žil. Bol tiež vincentín a Depaul Slovensko sa hlási k odkazu sv. Vincenta de Paul a Vincentskej rodiny. Komunitné centrum sa nachádza na Záhorí, odkiaľ Ján Havlík pochádzal. Na vznik komunitného centra mala výrazný vplyv poloha obce - na hraniciach železnej opony komunistického režimu, ktorý mal na život Jána Havlíka fatálny vplyv,“ hovorí Vladimír Jurík, vedúci komunitného centra.

Čo viedlo k vzniku Komunitného centra Jána Havlíka?

„Potrebu vzniku komunitného centra vyhodnotila obec Záhorská Ves vo svojom strategickom dokumente, a to v Komunitnom pláne obce Záhorská Ves 2021-2030. Túto sociálnu službu a poskytovanie sociálneho poradenstva v obci vyhodnotili v uvedenom dokumente aj samotní obyvatelia Záhorskej

Vsi (počtom hlasov) ako najpotrebnejšie služby, ktoré im v obci chýbajú. Hlavným iniciátorom vzniku komunitného centra boli obyvatelia obce, ktorí sa združujú v OZ Najzápadnejšia, čomu predchádzalo viacero formálnych a neformálnych stretnutí s ďalšími občanmi, starostom a poslancami obce. Všetci uvedení podporili vznik tohto centra. Obec poskytla pre potreby fungovania centra za zvýhodnenú cenu nájomné priestory, ktoré boli dlhšiu dobu nevyužívané,” približuje okolnosti vzniku centra Vladimír Jurík.

Od júna 2024 sa komunitné centrum zapojilo úspešne do národného projektu **Spolu pre komunitu**, vďaka čomu môže Depaul Slovensko zamestnávať v komunitnom centre troch zamestnancov a poskytovať v Záhorskej Vsi svoje služby v pracovné dni od 8:00 do 16:30.

Služby centra sú bezplatné a prístupné všetkým dospelým, deťom a mládeži v Záhorskej Vsi a jej okolí. „Naším cieľom je postupne poskytovať širokú škálu služieb, predovšetkým sociálne poradenstvo, preventívne aktivity, ako napríklad prednášky na témy zdravia, pomoc pri príprave na školské vyučovanie a záujmovú činnosť v rámci kultúrnych a športových aktivít,“ približuje Vladimír Jurík.

Komunitné centrum od svojho otvorenia navštívilo už viac ako 60 obyvateľov. „Niektorí sa prichádzajú len porozprávať, iní vypýtať si pitnú vodu. Spoločne hľadáme prácu nezamestnaným. Okrem sociálneho poradenstva vnímame aj ďalšie potreby obyvateľov, ako napríklad pomoc pri hygienickej chudobe,“ hovorí Vladimír Jurík. Seniorom, chorým a ľuďom v núdzi vydávajú pracovníci centra hygienické potreby ako šampóny, plienky, uteráky a mydlá. V komunitnom centre organizujú prednášky pre verejnosť na zaujímavé lokálne témy. Pred časom bol hosťom archeológ, ktorý hovoril o histórii obce, neskôr hydrobiológ, ktorý priblížil putovanie do delty Dunaja.

„Snažíme sa prispievať aj k systémovým zmenám. Podarilo sa nám zorganizovať pracovné stretnutie poslancov obce so splnomocnencom vlády pre rómske komunity. Ten nám predstavil možnosti riešenia konkrétnych výziev a problémov, a to pomocou aktuálnych grantových výziev, do ktorých sa môže obec zapojiť,“ približuje Vladimír Jurík.

Významnou súčasťou chodu a činnosti komunitného centra sú dobrovoľníci. V začiatkoch pomáhali s úpravou priestorov a jeho vybavením. Naďalej pomáhajú najmä pri doučovaní detí.

Veríme, že komunitné centrum prinesie do života ľudí v obci Záhorská Ves pomoc, ktorá je pre zvýšenie kvality života veľmi potrebná a žiadaná.

autor textu: Vladimír Jurík
úprava textu: Dominika Uhlárová

JANKO HAVLÍK A BANSKÁ BYSTRICA

Nám, Bystričanom, je Janko Havlík veľmi blízky, preto sme ako spoločenstvo Kostola sv. Alžbety Uhorskej mohli veľmi intenzívne prežívať prípravu na jeho blahorečenie. Náš kostol je úzko spätý so životom tohto úžasného muža. Janko v našom meste prežil až 7 rokov svojho života a akosi vnímame, že už vtedy sa v našej „Alžbetke“ modlieval aj za nás, ktorí sme prišli po ňom. Vďaka tomu môžeme veľmi silne cítiť jeho blízkosť a milosti, ktoré nám Pán aj na jeho príhovor denne dáva. Deväť dní pred blahorečením sa vysielal naživo deviatnik z rôznych miest na Slovensku, v Čechách, ale aj vo svete – napr. na Hondurase. Každé toto miesto je istým spôsobom prepojené aj s Jankom Havlíkom prostredníctvom vinčentskej charizmy.

Nebolo tomu inak ani u nás v Banskej Bystrici. V piatok 23.8.2024 bola vysielaná svätá omša a program deviatnika aj z nášho kostolíka. Na príprave sa intenzívne podieľalo celé naše spoločenstvo a ako obetné dary sa niesli logá z každej vetvy Vinčentskej rodiny. Bolo tam zastúpené aj MiSeVi Slovakia. Som veľmi vďačná za rodinku Kunštárovú, ktorá prišla a niesla toto logo pred oltár. Bolo úžasné vidieť krásnu 6-člennú rodinu v tričkách MiSeVi, ako sú prežiarení láskou a radosťou, a ako symbolicky položili toto logo pred oltár. V tej chvíli bolo cítiť, že Bohu predkladajú svoje áno v misijnej službe, práve tam, kde sú: vo svojej rodine, okolí, v mieste, kde žijú. Presne tak, ako náš Janko Havlík, ktorý hoci túžil ísť a žiť svoju misiu inak, prijal ju tam, kde bol. Fascinuje ma, že to nevzdal a v radosť vykročil do „neznáma“, prijal okolnosti svojho života a svoj život premenil na misijné pole, kde v radosť a lásku odhodlane šíril radostnú zvesť aj napriek mnohým ťažkostiam a bolestiam. A práve toto je pre mňa veľmi povzbudzujúce - **žiť svoje misijné povolanie tam, kde som a pre tých, ktorých mi Pán posiela denne do cesty. Slúžiť s láskou a radosťou.**

A aké momenty boli na blahorečení pre mňa výnimočné?

Boli to konkrétne dva momenty, pri ktorých som cítila obrovské dojatie a vďačnosť. Prvým z nich bolo, keď som videla našich chlapcov zo ZMM, ako nesú relikviár. Mnohých z nich osobne poznám, jeden z nich je dokonca ako môj brat, a práve kvôli nemu som cítila obrovské dojatie a vďačnosť. Bolo úžasné vidieť týchto krásnych, čistých, mladých mužov ako nesú akoby svojho rovesníka, ktorý je v tento deň povýšený za svoju vernosť na oltár. Janko je pre mnohých mladých (ale nielen mladých, ale aj pre mladých duchom) vzorom radosti, lásky a vernosti. Ďakovala som v tej chvíli za nich a prosila Pána, nech sa raz, aj vďaka tomuto silnému zážitku, stanú mužmi vernými svojmu povolaniu - či už v manželstve, kňazstve... lebo takýchto ľudí naša spoločnosť veľmi potrebuje.

Druhým veľmi silným momentom pre mňa bola chvíľa, keď bol odhalený obraz Janka Havlíka. To bol pocit, ktorý sa nedá opísať slovami. Jednoducho som cítila Božiu blízkosť a veľkú vďačnosť za Janka, ktorý nám svojím životom ukázal, aké „jednoduché“ je stať sa blahoslaveným, že dôležitá je túžba a odhodlanie spraviť niečo viac vo svojom živote pre to, aby sa svet stal lepším a krajším a zostať tomu verný.

A tak sa už teraz teším, že sa s Jankom raz stretnem a vystískam ho v nebi.

Blahoslavený Janko Havlík, oroduj za nás.

Autor: Katarína Iskrová

Spracovala: Katarína Stasová

JANKO BOL ČLOVEKOM NÁDEJE A AJ DNES TÚ NÁDEJ VLVIEVA DO CELEJ VINCENTSKEJ RODINY

Na tento vzácny dlho očakávaný čas blahorečenia sme čakali niekoľko rokov. 31.8.2024 sme sa zúčastnili tohto požehnaného, milostivého času. Čas blahorečenia a vzácných milostí, ktorý sa nezopakuje na druhý deň, ani o týždeň, ani o mesiac, ba ani o rok. Za tento naplnený a Pánom požehnaný deň ďakujeme aj my - **členky zo Spolkov kresťanskej lásky**. Sme naplnené veľkou radosťou, že máme nového blahoslaveného.

Na slávnosť blahorečenia v Šaštíne sme sa veľmi tešili a vopred duchovne aj pripravovali. Najdojímavejšou chvíľou blahorečenia bolo prečítanie apoštolského listu o blahorečení Janka Havlíka, ako aj odhalenie jeho obrazu a slávnostné prinesenie relikviára. Janko nám zanechal pevné a živé svedectvo pre každého jedného z nás, ktoré je, zvlášť pre dnešný svet, veľkým odkazom. Našich srdc sa dotkol predovšetkým jeho životný príbeh, ktorí priblížili mladí ľudia prostredníctvom hranych scén. Janko bol nielen človekom nádeje a aj dnes tú nádej vlieva do celej Vincentskej rodiny.

V Bazilike Panny Márie pred oltárom bol uložený relikviár, ktorí sme si uctili. Boli sme zároveň veľmi povzbudené, že až do modlitby svätého ruženca prichádzali ľudia, aby si rovnako uctili Janka Havlíka. Záver tohto slávnostného dňa vyvrcholil poďakovaním cez vloženie modlitby svätého ruženca, ktorí sme sa modlili spoločne ako členovia rôznych vetiev Vincentskej rodiny. Prvým desiatkom sa modlila za celé naše spoločenstvo NZ SKL člena z Trnavy Slávka. Odchádzali sme zo Šaštína nadšené Božou radosťou a dojaté z tak nádherného dňa. Ďakujeme všetkým, ktorí sa počas celého obdobia zúčastňovali priprav blahorečenia.

Nech Blahoslavený Ján Havlík, oroduje za nás a našu spoločnosť.

Spracovala: Slávka Kročková, SKL Trnava

BLAHOREČENIE JANKA HAVLÍKA OČAMI ČLENIEK SPOLKU SV. VINCENTA DE PAUL

Veľkolepá svätá omša

Ťažko hľadám slová, ktoré by výstižne opísali 31. august 2024. Pre mnohých ľudí to bola len obyčajná sobota, ale pre nás, ktorí patríme do Vincentskej rodiny, to bol výnimočný a nezabudnuteľný deň. V Šaštíne sa konalo dlho očakávané blahorečenie nášho Janka Havlíka.

Mnohí sme pozitívne a s radosťou vnímali aj prípravy, ktoré podporil deviatnik k Jankovi Havlíkovi. Ten sme mohli sledovať v médiách. Ako sa blížil deň „D“, moje emócie a radosť sa stupňovali neopísateľnou rýchlosťou a silou. Nakoniec prišiel ten očakávaný deň, keď sme putovali do Šaštína. Veľkolepú slávnostnú svätú omšu dopĺňal aj nádherný sprievodný program.

Na úvod sme si vypočuli slová o živote Janka Havlíka v podaní Jána Galoviča a spev Moniky Kandráčovej. Nasledovala svätá omša s blahorečením Janka Havlíka. Pozoruhodné bolo aj prinesenie relikvií a odhalenie Jankovho obrazu. Relikvie sme si mohli uctiť v chráme, kde boli dočasne umiestnené.

Keď som unavená kráčala k autobusu, cestou som ďakovala Pánu Bohu za to, že mi dovolil prežiť túto nádhernú slávnosť. Tento deň zostane navždy v mojom srdci.

„Blahoslavený Janko Havlík, oroduj za nás!“

Danica Miháliková, Konferencia sv. Jozefa Levice

„Tie šaštínske zvony k sebe nás volajú...“

Túto pieseň k Panne Márii náš slovenský národ spieva už mnoho rokov pri oslavách Sedembolestnej Panny Márie, našej matky.

V posledný augustový deň sme prežívali pred Bazilikou Panny Márie v Šaštíne blahorečenie Jána Havlíka v slávnostnej svätej omši. Zúčastnila som sa tohto blahorečenia a s dojatím v srdci sáčcem poďakovať Pánu Bohu za nášho rodáka, syna slovenského národa, ktorý nám ukázal, ako sa nevzdať viery aj v ťažkých podmienkach, evanjelizovať aj v utrpení, milovať a odpúšťať. Všade okolo, medzi prítomnými, bolo cítiť lásku, pokoj a porozumenie. Po prečítaní životopisu, ťažkého životného príbehu Jána Havlíka, nasledovala slávnostná svätá omša blahorečenia, ktorá bola skutočnou oslavou nášho Boha.

Na obetnom oltári ma upútala veľká reťaz, ktorá symbolicky spájala všetkých kňazov okolo Pánovho stola. Vyjadrovala tiež symbol Jankovho väznenia a jeho spojenia s obetou na oltári.

Bola som veľmi dojatá, keď som videla, s akou láskou sa starali usporiadatelia o chorých, starých a všetkých, ktorí to potrebovali.

Krásne ukončenie slávnosti ešte viac umocnilo naše dojatie - v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie sme sa mohli pokloniť a dotknúť relikviára Jána Havlíka, vyprosovať pomoc pre naše rodiny, spoločenstvá a iné milosti.

Na záver, s pokornou láskou v srdci, prinášam tieto slová, venované už blahoslavenému Jánovi Havlíkovi.

Tebe, Janko Havlík, pišem tieto riadky,
s dojatím v srdci, z veľkej lásky.
Lásku si širil, lásku rozdeľoval,
v ťažkých podmienkach vieru si zachoval.
Mučeník vernosti,
trnistá bola Tvoja cesta do nebeskej vlasti.
Zanechal si nám odkaz ako byť verný Bohu,
my všetci máme túto úlohu.
Ťažkou chorobou a prácou si bol poznačený,
dnes si za všetko na oltár vyvýšený.
Tvoje utrpenie a rany ťa už nebolia,
ale nám tu prítomným veľa hovoria.
Chcel si sa stať kňazom, vincentinom, prinášať obety,
zlá doba Ti prekázala cesty,
dnes kladieme na oltár kvety:
Prosíme, vypros nám lásku k Bohu,
veď sme tiež Jeho deti.

Blahoslavený Ján Havlík, oroduj za nás!

Helena Pastrnáková, Konferencia sv. Justína de Jacobis Šurany

SVEDECTVÁ MLADÝCH ZO ZMM

Je to pravda. Čakali sme a dočkali sme sa. V našich modlitbách už viac nebude znieť: „Boží služobník Janko Havlík, prihováraj sa za nás.“ Namiesto toho budeme do neba volať: „**Blahoslavený Janko Havlík, oroduj za nás.**“

Aké vzácne sú pre ZMM tieto slová. Nejednému anjelikovi, čakateľovi alebo členovi nášho združenia prinesú úsmev na tvári. To, ako sme tento rok prípravy a blahorečenie prežívali naprieč Slovenskom, vám s radosťou priblížia riadky od našich mladých, ktorí zvesť o Jankovi šírili všade, kde mohli.

Aj tento rok sme počas letných prázdnin pripravili pre deti na Orave denný tábor. Keďže sa blížila slávnosť blahorečenia Janka Havlíka, zamerali sme celý program práve na jeho život. Cez zaujímavé scény, súťaže a aktivity, ktorými nás Janko sprevádzal, sme sa dozvedeli niečo o jeho odvahe, vernosti a utrpení. Veríme, že sa podľa jeho vzoru staneme vernými svedkami Ježiša. Slávnosti blahorečenia som sa aj osobne zúčastnila. Bolo to pre mňa niečo nové a vzácne o to skôr, že sme sa tešili na nového blahoslaveného z našej Vincentskej rodiny. Janko ma oslovuje najmä svojou VERNOSŤOU. Myslím, že Boh posiela práve také vzory čnosti do každej doby, aké ľuďom chýbajú. Verím, že, ako pri blahorečení som mala možnosť kráčať s kvetmi za relikviárom, budem podľa vzoru Janka Havlíka neustále kráčať za Kristom.

Kika

Športový deň v Rajci s Jankom Havlíkom bol nesmierne zaujímavý. Deťom sme sa snažili v jednoduchosti vysvetliť, aké prekážky musel Janko v živote prekonať. Snažili sme sa to prepojiť s ich životmi a dať im do pozornosti Jankov príklad, aby sa nikdy nevzdávali a s pokorou prijímali ťažké chvíle. Počas vyhodnotenia bolo vidieť, že mnohé z detí sa prvýkrát stretli s pojmom relikvia, až keď dostali do rúk tú Jankovu. Nikdy nezabudnem, s akou bážňou si ju potom odnášali domov. Samotný deň blahorečenia bol pre mňa veľmi silný zážitok. Bolo to vyvrcholenie toho celého očakávania. Taká pečiatka, že naozaj ... Janko je blahoslavený. Bol som veľmi šťastný, že som to mohol prežiť v kruhu mojej duchovnej rodiny.

Braňo

Foto: Jozef Sagan

Janko Havlík... pred pár rokmi takmer neznáme meno. Dnes? Meno, ktoré počulo nielen celé Slovensko, ale dokonca aj pápež vie, o koho ide. V Združení mariánskej mládeže ho síce poznáme už dlhšie, ale tento rok v nás akosi viac zarezonovalo. Nepochybne to bude tým, že sme zachytili tú radostnú správu, že Janko bude blahoslavený. V oblastnom spoločenstve Bratislava nám táto správa dala jasné znamenie, koho treba našim malým anjelikom a čakateľom predstaviť. V Šenkviaciach Janko sprevádzal deti celým táborom, počas ktorého si ho doslova zamilovali. Deň pred blahorečením sa, aj vďaka našim ZMM-ákovi, konal v Kostole sv. Vincenta v Bratislave úvodný program pre Vincentskú rodinu, na ktorom sa stretli mladí z celého Slovenska a spoločne zdieľali nadšenie z toho, čo sa má udiať. Janko bol 31. augusta povýšený na slávu oltára a my sme boli pri tom!

Peťo

V prvej polovici augusta sa uskutočnila akcia 5 dní s Vincentkami, na ktorej sa stretli dievčatá z celého Slovenska, ktoré sa snažili viac spoznať Janka Havlíka a jeho život. Týchto 5 dní sa nieslo v duchu hesla „Nezlomná“. Sestry Vincentky počas programu svojimi aktivitami skúšali našu nezlomnosť. Nechýbal pestrý duchovný program a z duchovnej obnovy si odnášame silné zážitky.

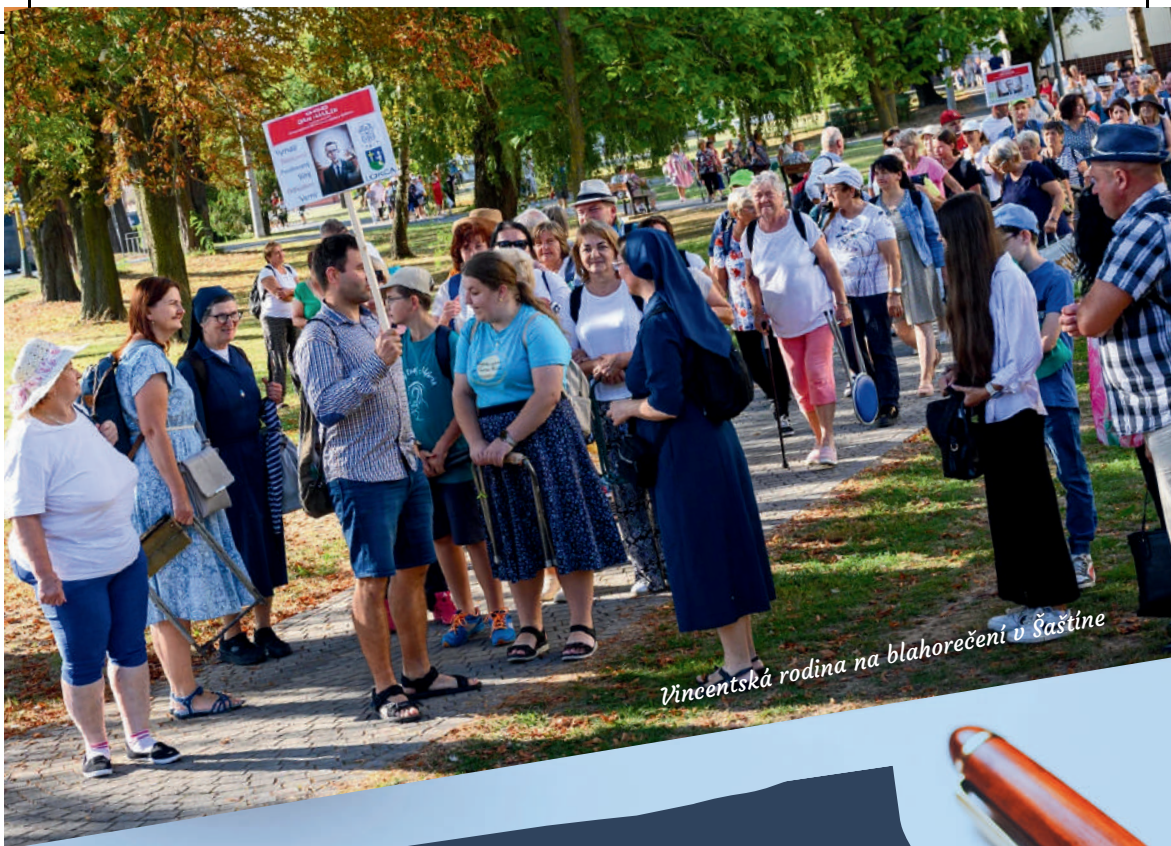
Marína

22. - 25. júla sa v Nitre uskutočnil prímestský tábor, ktorého ústrednou témou bol Janko Havlík. Deti každý deň od začiatku tábora skrze scénky spoznávali Janka - jeho hrdinský život a vytrvalosť. Mnohé aktivity boli inšpirované Jankovým životom - napr. aktivita posluš, kedy deti pomáhali animátorom nájsť predmety, preniesť vedro s vodou smädnému alebo rozveseliť smutného. Deti aj animátori si to užili a na tento tábor budeme ešte dlho spomínať.

Dominika

Akoby to bolo včera, keď sme všetci boli v Šaštíne a za slovenskou vlajkou sa s hrdosťou niesol relikviár s Jankom. Sú to neopísateľné pocity. Bolo nám ctou ísť s Jankom na oltár, lebo nám je veľkým príkladom a hlavne priateľom. Pamätám si, ako sa odtiaľ nikomu nechcelo ísť domov. Je to náš Janko a na tento deň nikdy nezabudneme.

Laura

Vincentská rodina na blahorečení v Šaštine

Stalo sa vo Vincentskej rodine

- zorganizovali sme -
- navštívil nás - zúčastnili sme sa -
- slávili sme - stretli sa
- vyzbierali sme - putovali
- sme-prijali svätenie - zložili
- sluby po prvý...

MAREC

2. **ZZM** Pôstna duchovná obnova v Spišskej Kapitule
2. **DKL** Prednáška sr. Marianny Buckovej o živote Jána Havlika v seminári v Nitre
3. **ZZM** Založenie ZZM vo farnosti Šišov
10. **DEPAUL** Riaditeľ Depaul Slovensko p. Jozef Kákoš prijal ocenenie Skutočný človek za svoju prácu pre núdných

APRÍL

6. **DKL** Duchovná obnova pre spolupracovníkov, dobrovoľníkov a rodiny v Starej Boleslavi
10. **DKL** Formačný deň pre staršie sestry v Belušíckych Slatinách
- 13.-21. **CM** Ľudové misie vo farnosti Rudinská
- 19.-25. **SMVS** Stretnutie dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej v Badíne
21. **ZZM** Založenie ZZM vo farnosti Rajec
- 21.-22. **SVDP** Stretnutie vedenia spolkov SK a CZ s koordinátorkou skupiny Európa v Prahe
- 26.-28. **ZZM** Duchovná obnova v Parchovanoch
28. **ZZM** Založenie ZZM vo farnosti Kamenica nad Cirochou

MÁJ

- 2.-5. **CM** Obnova misií vo farnosti Stará Bystrica
8. **ZMM** Výlet ZMM do Budapešti
9. **DEPAUL** Tlačová konferencia k téme Nedostupnosť zdravotnej starostlivosti pre ľudí bez domova
- 9.-12. **SMVS** Duchovná obnova pre ženy vo Vrcku
10. **MISEVI** Misijná skúsenosť v domove dôchodcov Krupina
11. **SVDP** Benefičný koncert zboru Chorus Salvatoris v levickej synagóge pod záštitou Konferencie sv. Jozefa
12. **ZZM** Založenie ZZM vo farnosti Malé Uherce
- 17.-19. **DKL** Vincentský vikend v Nitre
19. **ZMM** Deň rodiny 2024
22. **DEPAUL** 18. narodeniny Depaul Slovensko
- 23.-26. **SMVS** Duchovná obnova pre ženy vo Vrcku
- 24.-26. **ZMM** Manželáky v Beluši na Orave
27. **SMVS** Deň dobrovoľníctva v hospici Milosrdných sestier v Trenčíne
27. **VR** Stretnutie komisie VR v Nitre

JÚN

- 2. ZMZ
Založenie ZMZ vo farnosti Jelenec
- 6. ZMZ
Založenie ZMZ vo farnosti Branč
- 8. ZMZ
Modlitbové stretnutie v Ladcoch
- 8. SMVS Stretnutie Rodiny
Nepoškvrnenej v Gaboltove
- 12. SMVS Seminár o s. Bernadete a otvorení
panelovej výstavy v Ružomberku
- 14. DEPAUL Stretnutie s prezidentkou SR
Zuzanou Čaputovou
- 14.-16. DKL Duchovná obnova
pre dievčatá v Nitre
- 16. ZMZ Založenie ZMZ
vo farnosti Rajecká Lesná
- 21.-23. MISEVI Ukončenie
ročnej formácie nových členov
- 23. ZMZ Založenie ZMZ vo farnosti Dolány
- 27.-30. SMVS Duchovná obnova
pre chorých vo Vrčku
- 28. ZMZ Založenie ZMZ
vo farnosti Čadca – Kýčerka
- 30. ZMZ Športový deň Horný Vadičov

- 25.-28. SMVS Duchovná obnova pre chorých vo Vrčku
- 31.-6.8. CM Púť s mládežou
na Mladifst v Medžugorji

JÚL

- 1.-5. ZMZ Letný tábor Šenkvice
- 2. SMVS Vstup kandidátky
Bibiány do postulátu
- 3.-11. DKL Stretnutie sestier junioriek
z Európy v Paríži
- 6. ZMZ Športový deň
v Tepličke nad Váhom
- 7. ZMZ Založenie ZMZ
vo farnosti Nitra – Kalvária
- 8.-10. ZMZ Prímestský tábor Hlohovec
- 8.-13. MISEVI Pobytový tábor
Stará Boleslav pod záštitou DKL
- 11.-14. ZMZ Zlet 2024
- 13.-15. SMVS Duchovná obnova pre dievčatá
v Liptovských Revúciach
- 14. ZMZ Založenie ZMZ vo farnosti Odorín
- 17.-19. SMVS Duchovná obnova pre dievčatá
v Liptovských Revúciach
- 20. ZMZ Založenie ZMZ
vo farnosti Belá nad Cirochou
- 20. ZMZ Založenie ZMZ
vo filiálke Zemplínske Hámre
- 21. ZMZ Založenie ZMZ vo farnosti Vítáz
- 21. ZMZ Založenie ZMZ
vo farnosti Spišská Nová Ves
- 21.-26. MISEVI Vozíčarský tábor Ošadnica
- 22.-26. ZMZ Denný tábor Rajec

AUGUST

5.-9. **MISEVI** Denný tábor pre sociálne znevýhodnené deti Stará Boleslav pod záštitou DKL

5.-17. **MISEVI** Krátkodobá misia Rumunsko

8.-10. **ZMM** Duchovné cvičenia v Nitre

8.-12. **DKL** 5 dní s Vincentkami

11. **SMVS** Obnova svätých sľubov sestier junioriek

13.-15. **ZMM** Denný tábor v Parchovanoch

13.-16. **ZMM** Letný tábor Rajec

15. **ZMM** Požehnanie kaplnky Panny Márie vo väznici Trenčín

22. **DKL/ZMM** 1. deň deviatnika pred blahorečením Jána Havlika v Košiciach - predstavenie ZMM

23. **CM/MISEVI/DKL/ZMM/ZMM** 2. deň deviatnika vysielaný z Banskej Bystrice

23. **ZMM** Noc so ZMM v Hlohovci

23.-25. **MISEVI** Teambuilding MiSeVi Kids v Lúckach pri Kremnici

24. **SMVS** 3. deň deviatnika vysielaný z komunity SMVS vo Vrcku

25. **CM** 4. deň deviatnika vysielaný z misie CM na Hondurase

25.-29. **ZMM** Tábor pre zdravotne znevýhodnených

26. **DKL/CM** 5. deň deviatnika vysielaný z komunity DKL Mendryka

27. **CM** 6. deň deviatnika vysielaný zo Slovenskej misie v Chicagu

28. **DEPAUL/ZMM/DKL/NZ SKL** 7. deň deviatnika vysielaný z Katedrály sv. Martina v BA - predstavenie charitných diel v BA

29. **DKL** 8. deň deviatnika pred blahorečením Jána Havlika vysielaný z provinciálneho domu v Nitre

30. **ZMM/CM/DKL** Záverečný deň deviatnika - otvorenie trojdňa blahorečenia Jána Havlika - predstavenie ZMM

31. **VR** SLÁVNOSŤ BLAHOREČENIA BOŽIEHO SLUŽOBNÍKA JÁNA HAVLIKA

SEPTEMBER

1. **VR** Slávnostná svätá omša s uložením relikvií Jána Havlika v Kostole sv. Vincenta v BA

1. **SMVS** Grilovačka dobrovoľníkov hospicu Milosrdných sestier v Trenčíne

5. **DEPAUL** Bašavel - podujatie pre klientov nocľahárne sv. Vincenta

5. **SMVS** Riaditeľka Hospicu Milosrdných sestier s. Noemi Žilková získala cenu Matky Terezy z Kalkaty za prácu na sociálnom poli

7. **MISEVI** Online stretnutie MiSeVi International

8. **ZMM** Regionálne stretnutie a voľby do predsedníctva región Západ

13. **SMVS** ZŠ sv. Vincenta v Ružomberku získala medzinárodný certifikát „Zelená škola“

14. **ZMM** Regionálne stretnutie a voľby do predsedníctva región Stred

15. **ZMM** Regionálne stretnutie a voľby do predsedníctva región Východ

15. **ZMM** Založenie ZMM vo farnosti Častá

19.-23. **SMVS** Duchovná obnova pre ženy vo Vrcku

DEPAUL 21. Účasť na podujatí Dobrý trh

DEPAUL 21. Podujatie Dobrá jazdička - predstavenie aktivít Depaul Slovensko bajkerom

SEPTEMBER

22. ZMZ Online stretnutie zástupcov regiónu D – stredná Európa
23. VR Stretnutie komisie VR v Nitre
26. DEPAUL Depaul pod hviezdami – večer v Letnej Čítárni U červeného raka s ľuďmi a pre ľudí bez domova
27. VR Slávenie sviatku nášho zakladateľa sv. Vincenta de Paul
27. ZMM Národné zhromaždenie ZMM
28. ZMM Duchovná obnova v Prešove
30. CM púť vincentinských seminaristov na púť do sanktuária Kalwaria Zebrzydowska

OKTÓBER

- 4.-6. ZMZ Duchovné cvičenia v Košiciach – Lorinčíku
- 4.-6. SMVS Formačné stretnutie dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej
5. ZMM Duchovná obnova v Martine
7. DEPAUL Otvorenie vernisáže „Nebývam, ale žijem“
- 10.-13. SVDP Členovia SVDP z Filipín sa zúčastnili stretnutia Youth Encounter v Dome nádeje v BA
- 12.-13. MISEVI Pošta pre teba – účasť na ľudových misiách vo farnosti Veľčice
- 8.-20. DEPAUL Vernisáž „Nebývam, ale žijem“ v UELKE
10. DEPAUL Medzinárodný deň ľudí bez domova
10. SVMS S. Bernadeta Pánčiová získala ocenenie redaktorov a tvorcov samizdatových diel in memoriam

- 11.-13. ZMZ Duchovné cvičenia v Ústí nad Priehradou
13. SMVS Oslava 25,50,75 jubileí sľubov sestier vo Vrcku
- 18.-20. MISEVI Duchovná obnova Osušie
19. ZMZ Duchovná obnova v Ľubotíne
- 19.-27. CM Ľudové misie vo farnosti Veľčice
20. ZMZ Založenie ZMZ vo farnosti Lazy pod Makytou
23. DEPAUL Filmový festival Jeden svet v Nocľahárni sv. Vincenta de Paul
- 25.-27. ZMM Duchovné cvičenia v Nitre
- 25.-28. CM Duchovná obnova pre chlapcov na Mendryke
26. SVDP 29. celoslovenské stretnutie SVDP – voľba prezidenta
26. SVDP p. Simona Boťanská z Konferencie sv. Jozefa Levice zvolená za prezidenta SVDP

NOVEMBER

3. DKL Sr. Kristína Zachovalová
ocenená v pražskej Lucerne ako osobnosť,
ktorá sa postavila komunistickému režimu

- 8.-11. MISEVI Misijný výjazd Loštice

- 8.-11. DKL Vincentská minisesia

10. ZYM Založenie ZYM
vo farnosti Hrabušice

- 14.-17. VR Svetové dni vinčentskej rodiny
v Ríme za účasti slovenskej
delegácie zo SMVS, MiSeVi a CM

17. ZYM Založenie ZYM
vo farnosti Kvetoslavov

17. ZYM Založenie ZYM
vo farnosti Nitra – Horné Mesto

18. DKL Storočnica sr. Bartolomej Barišovej

23. ZYM 1. Národné zhromaždenie ZYM

23. ZYM Prijatie v Trnave

24. ZYM Založenie ZYM
vo farnosti Kamenica

27. ZYM Sviatok Panny Márie
Zázračnej medaily – 15. výročie
založenie ZYM na Slovensku

28. ZYM Prijatie vo farnosti Kúty

29. ZYM Prijatie vo farnosti Bohdanovce

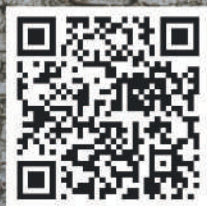
30. ZYM Národné kolo Vincolympiády

Bez tvojej
pomoci
sa nevrátia
do spoločnosti

JEDLA
ISTOTY
POSTELE
BEZ DOMOVA
TEPLA
BLÍZKYCH

DEPAUL

Pridaj sa k nám!

RODINA NEPOŠKVRNENEJ

Vám ponúka

**TÝŽDENNÝ
STOLOVÝ KALENDÁR
NA ROK 2025**
Formát: 30 x 15 cm
Dobrovoľný príspevok:
2,50 Eur

**VRECKOVÝ KALENDÁR
NA ROK 2025 (dva druhy)**
Formát: 10,5 x 7,3 cm
Dobrovoľný príspevok:
0,20 Eur

Pri príležitosti jubilea RN sme pripravili kalendár s názvom *50 rokov pod ochranou Matky*. Nájdete v ňom fotografie z apoštolskej činnosti a rôznych akcií RN, ktoré sú sprevádzané myšlienkami sestry M. Bernadety Pánčiovej.

Objednávky adresujte na: Rodina Nepoškvrnenej, 038 31 Vrúcko č. 190
alebo na e-mail: rodinaneposkvrnenej@gmail.com, telefónne číslo: 043/493 37 41

Vincentová rodina organizuje
18. ročník
celoslovenskej verejnej zbierky

Boj proti hladu 2024

pomôžte nám zmierniť chudobu

POMÔČŤ MÔŽETE:

- modlitbou
- IBAN: SK72 6500 0000 0000 2028 6026
- kúpou medovníkového srdiečka
- QR kódom (je prednastavený na 10€, ale je možné upraviť sumu na nižšiu alebo vyššiu)

 ZACHEJ.sk

 radio umen

 **LUX
TELEVÍZIA**

 **VARINSKA
— ELIČARIČI —**

Kn